

רלף

הרצאה ל... 57/ב

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב', ו' בשלול תשי"ג - 17.8.53 בשעה 11.40.

- השתתפו: ב. מזניה - מ"ס היו"ר
 ע. אסף
 ד. בר-רב-האי
 ס. בגין
 י. הררי
 ז. ורהפטיג
 נ. חת
 ש. לורנס
 י. קליבנוב
 ח. רובין
 י. שפירא
 ר. טרי

- נעדרו: ס. ארם
 ס. אונג
 ע. איכילוב
 י. בדר
 ט. הלל
 ת. טובי
 י. כסה
 ע. מיטון
 ס. סנה
 ס. קטיס
 א. תבורי

- סוזמנים: פ. רוזן - טר המספטים
 ח. כהן - היועץ המשפטי
 מ. ידן - המשנה ליועץ המשפטי
 ה' גלאזר - היועץ המשפטי למשרד הדתות
 י. ויינס - משרד המספטים
 ה' גלאס - משרד המספטים.

- סדר-היום: 1. הצעה לסדר-היום של חבר הכנסת י. הררי
 שהועברה לדיון על-ידי הכנסת לוועדת החוקה.
 2. חוק השופטים.

אני פותח את הישיבה. נדון בהצעה לסדר-
היום של חבר הכנסת הררי שהועברה אלינו

היו"ר ב. מזניה:

על-ידי הכנסת.

מהו סדר הישיבה? האם נדון בישיבה
זו גם בסעיפים המחרים שעל סדר-היום?

ס. בגין:

אנו מתחילים בסעיף זה, ונדון בו
גם אם זה יקח את כל הישיבה.

היו"ר ב. מזניה:

1. הצעת לסדר-היום של חבר הכנסת י. הררי
שהועברה לדיון על-ידי הכנסת לוועדת החוקה.

ב-29.8 ס"ז העליתי בכנסת הצעה לסדר-
היום, שהועברה להכרעת ועדת החוקה, חוק
ומשפט. אני רוצה את חברי המליאה שמועד. לאחר שלמי סעיף 9

י. הררי:

רל.

י. הררי:

לפקודת ידרי השלטון והשטח בימנה לשרים הסמכות להתקין תקנות לשעת חירום - ושני בעד זה שמהיה סמכות כזאת כל עוד קיים בטרינה מצב של חירום - סמטטיה השרים בסמכויות מלה ללא כל צורך. נוצר מצב סגור: כרצותם שבימים השרים הצעות תיקון לפני הכנסת, וברצותם - עושים זאת בעצמם. יס לנו, אם כן, שתי מערכות חקיקה, להעמיס באותו חוק ובאותו תיקון.

בזמן שהצעת לסדר-היום של הכנסת לרונן בענין התקנות לשעת חירום (תשלום חובה), לא הובאו כלל תקנות מלה כחוק לכנסת מלה הותקנו כתקנות-לשעת-חירום. באותו זמן ישבה הכנסת, ולא היתה כל סיבה שהשר דהן לא יביא אותן לכנסת. שמענו כי מאז גבו לפעלה ס-20 מליון ל"י על סך תקנות מלה. הכנסת דנה בכל סיני עניינים. באותו זמן מוציא השר תקנות ששני מסכים לכוננתן אם כי לא לצורת ניסוחן, האוטורות כי אפשר להטיל תשלומים מלה על פי שרוצים שתי שרוצים וכמה שרוצים. אבל העיקר הוא שלא יתכן להטיל תשלומים של מליוני לירות מבלי להביא את הדבר לפני הכנסת.

בינתיים קרה משהו שהניע אותי טוב להביא את הדבר לכנסת. נהוג להטיל תקנות כאלה כעבור שלושה חדשים. בהגיע הזמן דנה הכנסת בתקנות מלה והכניסה תיקון בסעיף 2(ב) בתיקון זה עברו התקנות קריאה שניה ושלישית בכנסת ביום 29.6.53 ונתפרסמו בספר החוקים ב-9.7.53. אולם בקובץ התקנות שבוע קודם לכן, ב-21.7.53 הוציא השר תקנה על דעת עצמו, בה סיבה משהו בתקנות-לשעת-חירום (תשלום חובה). הכנסת תיקנה את סעיף 2. גם הוא ומסנה את סעיף 3. מה פגע את השר להביא את הצעת התיקון שלו בסעיף 3 לכנסת? לא היתה בכך שום דחיפות וגם אין בענין זה מן החריפות של שעת חירום, מכיון שהתקנות האלה עוכרות בתקן מאז 1952.

הדבר הפליא אותי ביותר הוא פירסום התקנה ב-21.7.53. התיקון שהכנסת קיבלה בנתפרסם ב-9.7.53. בתיקון שפורסם על-ידי השר כתוב כי תקפו כ-5.7.53, כלומר, ארבעה ימים לפני שנתקבל התיקון על-ידי הכנסת. כלומר, יש לתקנה הזאת תוקף רטרואקטיבי, והדבר נובע לגביית תשלומים. צריך לזכור כי אם יתכן לעשות דבר כזה באופן רטרואקטיבי, הרי אפשר היה להקדים זאת עד אין סוף. הדבר הפענין הוא שהשר כאילו חתם על התקנות האלה ב-5.7.53 - ושני מדגיש: כאילו - שדבר זה מחטיר את המצב פי כמה. זה אומר כי השר חתם על התקנות לפני שהחוק נתפרסם ברטומות וכמה ימים לפני שהכנסת דנה בכך. אני טרסה לעצמי לפקפק את השר חתם על זאת ב-5.7.53, ושני אומר זאת בטלוג האחריות. כי מילוי חתם השר על התקנות האלו ב-5.7.53, לא צריך היה לחכות עד ה-21.7.53 על סנת לפרסם את התקנות, אם אמנם הן היו כה דחופות שצריך היה להשתמש בתקנות-לשעת-חירום כדי להוציאן, כלומר, אם אי-אפשר היה להביא את הדבר לכנסת מפאת דחיפותו. זה היה כה דחוף שבסדרו של השר לא ראו צורך לפרסם זאת מלא 16 יום לאחר החתימה!

הדבר השני ששני טרע עליו הוא שב-16.7.53, שבוע קודם לכן, נתפרסמו תקנות על-ידי שר הפנים. ידוע לחברי הוועדה כי ישנן תקנות-לשעת-חירום בדבר יציאה לחו"ל, הסוארכות מפעם לפעם על-ידי הכנסת. יתר-על-כן, הכנסת העבירה הצעת חוק שהצעתי בענין זה לוועדת הפנים. הדבר נמצא בוועדת הפנים והיה דנה בזה: אם צריך לבוא סינוי בענין זה, צריך להציע אותו לוועדת הפנים. גם שר הפנים ומסנה זאת על דעת עצמו, מבלי לטרוח להביא את הדבר לפני הכנסת או לפני ועדת הפנים. ישנן תקנות-לשעת חירום הנותנות לשר סמכות, והשר פחוקק על דעת עצמו. גם התיקון של שר הפנים הוא מיום 5.7.53, כלומר, סאותו תאריך, והוא התפרסם בקובץ התקנות מיום 16.7.53. תראו שבאותו קובץ ישנו גם פירסום מטעם שר המשפטים מיום 7.7.53. רק המספר שר המוצר חתם עליו ב-5.7.53 לא מצא את מקומו בקובץ זה. עוד דבר: אם אמנם חתם שר המוצר על המיסוך ב-5.7.53, אינוי מבין מדוע צריך היה לתת לתקנה תוקף רטרואקטיבי. התוקף הרטרואקטיבי מובן רק אם השר חתם על התקנה לאחר התאריך הנ"ל. לא מובן גם מדוע אי-אפשר היה לפרסם את התקנה בקובץ התקנות מה-16.7.53.

התקנה שהוציא שר הפנים, אינוי מבין כלל מדוע היא נחוצה. כתוב בה כי אפשר לתת היתר יציאה וגם לס רב לתמו. כן כתוב כי בטקום תקנת-מסנה (ג) תבוא תקנת-מסנה האומרת כי היתר-היציאה יינתן

ועדת החוקה, חוק וטמט
17.8.53
הצעה לסדר-היום של י. הררי

ר.ל.

י. הררי:

ליחיד, לזוג ולחיד או לזוג. לזאת דרושה היתה תקנה סיווגית לסעת חירום. תקנה שניה נוספת כי בעד היתר יציאה ישלמו חמס ל"י, ובעד כל נפש בוספת - שלוש ל"י. אלה הם הדברים החשובים שחייבו את שר הפנים להשתמש בטכסיר החריף של תקנה-לסעת-חירום.

אין כל ספק כי המדינה רשאית להתקין תקנות-לסעת-חירום. אבל לפי סעיף 9 לפקודת סדרי-השלטון והטמט צריכה הכנסת להיות ערה מאוד ולבטל תקנות לפני תום שלושה חדשים אם תמצא לנכון לעשות זאת. על כל חבר הכנסת, כשהוא רואה תקנות-לסעת חירום, לבדוק אם הן מסוג הדברים שלמענם נאמסרין לשר להתקין תקנות-לסעת-חירום. הגינות כלפי הכנסת מחייבת את המדינה שלא להשתמש בתקנות אלה שלא לצורך.

מלבד זאת, בתקנות אלה חוקקו דברים שמינם כלוליים בסוגי העניינים המאפשרים התקנת תקנות-לסעת-חירום. בסעיף המאפשר התקנת תקנות כאלה נאמר כי אפשר להתקין לטובת המדינה, בטחון הציבור וקיום המספקה והשירותים הציבוריים החיוניים. אינני חושב שהדברים שתוקנו על-ידי התקנות של שר הפנים שייכים לאחת מהמטרות האלו. אם יבידו לי כי הם שייכים למטרות אלה, כי אז לא נאמר אף דבר אחד שמי-אפשר לחוקקו על-ידי תקנה-לסעת-חירום. אז עלול להיות צר טעם שהמדינה יחוקקו והכנסת תתכנס פעם בשלושה חדשים ותאשר את מה שתוקקו המדינה עד לבגור סעת חירום או פעם בשנה או בשנתיים.

מחובתי להביא לידיעת הוועדה חוות דעת הטמטית, כנראה, של היועץ הטמטטי של משרד הפנים, המוסרת כי היות והתקנות האלה בכללן לטובת הגנת המדינה ובטחון הציבור, כי אז גם כל חלק מהן הוא לטובת הגנת המדינה ובטחון הציבור. ומאחר שהוציאו פעם תקנה-לסעת חירום לטובת הגנת המדינה ובטחון הציבור, כל תקנה שמוציאים בהמשך לה, היא לטובת הגנת המדינה ובטחון הציבור. דבר זה בניגוד להחלטת בית-הדין הגבוה לצדק, המוסרת כי ברגע שהכנסת מטפלת בתקנה-לסעת-חירום, היא הופכת לחוק.

אני מבקש מחברי הוועדה לגשת לדיון בשאלה זו לא מבחינה טפולגית, לא מבחינה קונאליציובית או מופוזיציונית. זוהי אחת הבעיות הקונסטטוציונית שלנו, ועלינו לדון עליה מתוך מבט לטמט על הטמט המרלסנטרי שלנו. אין לנו סיבה להתנגד לעצם הענין, אבל עלינו להגיב על צורה זו של חקיקה.

פ. רונן:

אני רוצה להציע שלא לנהל היום את הויכוח בשאלה זו, מפני שבנוגע לענין הדמטון, תקנות-לסעת-חירום (מלומי חובה), אינני סוכן היות לויכוח. עלי לבדוק את הדבר. אני מעביר את פרוטוקול הישיבה הזאת ליועץ הטמטטי של המוצר, על-מנת לסמוע את דעתו. אני מתאר לי שהיו לכך טעמים שיתכן כי היו שניחים את דעת הוועדה. אבל אינני סוכן עתה לדון בזאת, לכן אני מבקש מן הוועדה לדחות את הדיון הזה.

אינני מערער על הצד העקרוני בטעמיה שעליהם ביסס חבר הכנסת הררי את טענותיו. אני מסכים אתו גם לכך שאפילו במידה שהשר רשמי להתקין תקנות-לסעת חירום כאלה מבחינה פורמטלית, אין הוא צריך להשתמש בצורה זו אם אפשר להעביר את הדברים על-ידי הכנסת. אני מסכים שאריך ללכת בדרך זו רק במקרה שדחייפות יוצאת מן הכלל מצדיקה זאת. ראינו כי כאשר הכנסת נוכחת כי יש ענין דחוף מאוד, היא יכולה לסיימו בטמט טבוע אחד.

מה שנוגע לערעור הטני של חבר הכנסת הררי על תקנה שהותקנה על-ידי שר הפנים, הרי השאלה ראתה בצדק הטענה הזאת. המטמלה נוכחה כי התקנה היתה אולטרט וירס וכבר החליטה להביח על טולמון הכנסת הצעת חוק הבאה להחליף את התקנות האלה. אמנם אינני בטוח אם המטמלה החליטה לבטל את התקנות שהותקנו על-ידי שר הפנים. (י. הררי: אם המטמלה הציעה להאריך את תקפה של התקנה, זה מותר שהיא עומדת על התקנה). לא. המטמלה לא הציעה הצעת חוק להארכת תוקף אלא הצעת חוק.

מגיאה פעין זו עלולה לקרות. משרד הטמטטיט מסונה על עריכת התקנות האלה. לפעמים מבחנו רואים כי סתה אינו בסדר

ועדת החוקה, חוק וטפ
17.8.53
הצעה לסדר-היום של י. הררי

רל.

פ. רוזן:

בתקנות הסוגעות על-ידי הסריח - לנו דוקא תקנות לשעת חירום - ובדרך כלל מבחנן יכולים להטמיע על הסריח שלם להתקין במקרה זה. אבל קרה גם שהיועץ הסטטי צריך היה לאתר לסדר הנוגע בדבר ולשר הנוגע בדבר: גם תפרסם את התקנות האלה כתקנות-לשעת-חירום, דע כי מסדר הסטטיסטי והיועץ הסטטי לא יבנו על טשטש כאשר הדברים יובאו לטשטש. (י. ספירא: ובכל זאת הסר סתקין את התקנות בניגוד לדעתו של היועץ הסטטי?) ב-99% של המקרים הערה כזאת ספיקה. אבל למעשה ישנם בירורים קשים מאוד בעניינים אלה. לפי פקודת מדרי השלטון והטשטש בתוכה הסמכות להתקין תקנות-לשעת-חירום לשרי האטלה.

גם כל חשיבותה של הבעיה הזאת, אני חושב שבמני הוועדה ישנה דברים יותר דחופים שעליה לדון בהם.

ט. בגין:

בראשית הישיבה ששלתי את היו"ר מה יהיה סדר-הדיונים בישיבה זו. התשובה היתה שהצעת חבר הכנסת הררי לסדר-היום תעלה ראשונה לדיון. קיבלתי את הודעתו של היו"ר. עתה אני מתנגד להצעתו של שר הסטטיסטי גם מפני שהיו"ר הודיע כי בישיבת היום בדון בהצעת חבר הכנסת הררי וגם מפני שחבר הכנסת הררי הביא אתי דוגמאות שלגחת שהן שר הסטטיסטי אינו טוכן היות וחסרה לו אינפורמציה, ולדעתי הבעיה אינה קטורה דוקא בדוגמא שהביא חבר הכנסת הררי, אלא היא עקרונית ויסודית מאוד. השאלה היא אם שרי האטלה רשאים לא לפי החוק הפורמאלי אלא לפי רוח המסדר הפראלמנטרי, להתקין ולסנות תקנות לשעת חירום בזמן שהכנסת יושבת בטושביה הרגיליים. אני מציע שהוועדה תערוך דיון בעיה העקרונית הזאת. בדיון זה נוכל אמילו להתעלה מן הדוגמא שהובאה על-ידי חבר הכנסת הררי ולא לדרוש אינפורמציה נוספת. נוכל לקבל החלטה על הבעיה העקרונית, עוד כשה שמי בגין, תרצו לפליחת הכנסת.

י. ספירא:

אני תוסך בהצעה שנקבל שהאטלה אינפורמציה פלטה לפני שניכנס לדיון בשאלה זאת. דבר זה מפילט פחייב דחיית הדיון הזה לישיבה אחרת.

אני מבקש ששר הסטטיסטי שיספור לנו אינפורמציה גם בשאלה כיצד יכולים האטלה או שריה להתקין תקנות-לשעת-חירום, כשהם, בתור הדיוטות בענייני חוקים, חייבים, כל עוד בית-הסטט העליון או בית-הסטט אחר אינה אוסר אחרת, לטמוע לדעתו של היועץ הסטטי; כיצד יכולים הם לפרסם תקנות כאשר היועץ הסטטי אוסר שהן בלתי חוקיות. והרי אם היועץ הסטטי אוסר כי הוא לא יגן על תקנות סטטיסטיים בפני בית-הסטט, פירוש הדבר שהוא חושב שמיין להן הגנה.

י. הררי:

בקשר עם התקנות בדבר איטלי חובה, עליהם אסר שר הסטטיסטי שהוא רוצה לקבל פרטים מן המוצר, מחובתי למסור את הפרט הבא: כטראייתי את התקנות, יכולתי לרמות רק סיבה אחת לדחימת התקנות, והיא בקטי לבית-הדין הגבוה לצדק שהגטתי אותה לפני שלושה חדשים, לפיה ניתן צו ב-9 ביולי. ששלתי את השר אם התקנה קטורה בדבר הזה, ומפרתי כי לא מעלה את הדבר בכנסת במקרה זה, מפני שאינני רוצה לערוב את הפרקטיקה האיטית שלי בענייני הכנסת. השר הבטיח שאין זה קטור בדבר זה. אם כך, אינני רוצה כל ניסוק לפעולתו זו של השר.

היו"ר ב. מזניה:

חבר הכנסת בגין סתפך על מה שאמרתי בראשית הישיבה. אבל כל דיון טוכן בחובו את כל האפשרויות של דיון: סיכוסו, דחייתו וכדומה. אייתי בטפן להודעתי והתחלתי בטעיף זה.

הוחלט:

לדחות את הדיון, על פי בקשת שר הסטטיסטי.

2. חוק השופטים.

היו"ר ב. אזניה: דחינו את ההצעות בחוק זה בטעיפיים 5, 6, ו-7.

י. ספירא: אני רוצה להציע עקרונות ולא נוסחים.

אני מציע שמינוי שופטים ייעשה על-ידי נשיא המדינה. שר המשפטים יביא בפני נשיא המדינה את ההצעות, לפי המלצת ועדת המינויים. מי שועדת המינויים ממליצה עליו, אותו יביא שר המשפטים. כלומר, אין דבר זה אופציונאלי בטביל שר המשפטים אלא חובה.

אשר להרכב ועדת המינויים, אני מציע שהיא תורכב מחמשה חברים והיו"ר שלה יהיה שר המשפטים. שנים מחבריה יהיו חברי הממשלה, אחד מהם שר המשפטים. שני חברי הממשלה יכהנו בתפקידם בוועדת המינויים כל זמן שהממשלה טכנת או כל זמן שהממשלה המכהנת אינה מחליפה אותם. דבר זה מותאם לחוק הכללי בדבר חלוקת התפקידים בממשלה, האומר כי הממשלה יכולה להחליף את התפקידים בין חבריה. שני החברים הבאים של ועדת המינויים יהיו, לפי הצעת, שני חברי כנסת הנבחרים על-ידי הכנסת וטכנהיים כל עוד הם חברי הכנסת וכל עוד טכנת הכנסת שבחרה בהם. (ד. בר-רב-האי: עלול להיטאר ואל-ריק בין כנסת לכנסת, עד שהכנסת החדשה טמנה את חבריה לוועדת המינויים). אייבי טתנגד לכך שזה יהיה חודס לאחז זמא. שלושה האחרים בוועדת המינויים יהיו, לפי הצעת, נשיא בית-המשפט העליון המכהן כל זמן שהוא נשיא בית-המשפט העליון, ועוד שני חברים של בית-המשפט העליון, הנבחרים לתקופה של שלוש שנים על-ידי בית המשפט העליון. שני חברים נוספים של הוועדה הם עורכי-דין העובדים במקצוע עריכת-הדין והנבחרים על-ידי מועצת הסתדרות עורכי-הדין באיסורו של שר המשפטים. גם עורכי-הדין יכהנו לתקופה של שלוש שנים. ההסדר הזה זמני, עד אשר תוקם לשכת הפרקליטים כחוק, ואז הם ייבחרו על-ידי לשכת הפרקליטים מבלי שבחירה זו תהיה טעונה איסור שר המשפטים.

אשר לממשלה לפי תהיה הזכות להציע מועמדים לספיטה, ההצעה היא ששר המשפטים יוכל להציע מועמדים, נשיא בית-המשפט העליון יוכל להציע מועמדים, וכן כל שלושה מחברי ועדת המינויים ביחד.

את כל יתר הדברים בטעיפיים אלה אני מציע להטמיר כהצעת הממשלה.

ח. רובין: גם אני לא מציע הצעות טנוסחות אלא עקרונות.

אני מסכים שנשיא המדינה יטנה את השופטים. אך אני מציע שלגבי שופטי בית-המשפט העליון תהיה דרגה נוספת של איסור הכנסת, כפי שהיה עד עכשיו. כלומר: המלצת ועדת המינויים, איסור הכנסת וכינוי על-ידי נשיא המדינה.

אשר להרכב ועדת המינויים, אני מציע שההרכב יהיה כזה: נשיא בית-המשפט העליון ושופט נוסף שבית-המשפט העליון יקבע; שני חברי ממשלה; ששה חברי כנסת שייבחרו על-ידיה אחד-אחד לפי גודל הסיעות; (ד. בר-רב-האי: האם תסכים לחמישה חברי-כנסת?) המספר של ששה חברי כנסת אינו קרוט בעיני, אם על כך הויכוח. אם יציעו לי להתפטר על מטשה חברי כנסת, מסכים לכך ברצון. אני מציע שיהיו בוועדה ארבעה עורכי-דין, מבלי שבחירתם תהיה טעונה איסור שר המשפטים, ו-2 שופטים מחוזיים. אני טטמיר גם את דיקן הפקולטה למשפטים. בסך הכל - 17 חברים.

אני מציע שהזכות להציע מועמדים לתפקיד שופט תהיה נתונה לכל חבר ועדת המינויים.

אני מציע שנשיא בית-המשפט העליון יטב בראש הוועדה, כפי שהדבר הוצע בהצעה המקורית של הממשלה.

רל.

ח. רובין: בהצעה המקורית הוצע קוורום של ששה פבין תסעה חברי הוועדה. אני מציע קוורום כסוג של תסעה פבין 17 חברי הוועדה, לפי הצעת.

אני מבקש להסתייג בסעיף 2(ג), עליו כבר הוחלט; להוציא את הפליט "סמטטי מובהק".

הסתייגות לח. רובין בסעיף 2(ב); להוציא את הפליט "סמטטי מובהק".

ט. בגין: אני חייב להתחיל בהודעה כי הצעתו של סר שפירט יש בה סיכונים של התחשבות בדעת חברי סמטטיס ופנייה על הקונליציה ופולי גם בדעת ציבור הסופטים ועורכי-הדין, ואני סמח להדגיש זאת. אבל עדין יש לי כמה הסגות על הצעתו.

אני מציע שיו"ר ועדת המינויים יהיה נטיט בית-הסמטט העליון ולא סר הסמטטטיס. הקטבתי לדבריו של סר הסמטטטיס סר רוזן בטחת היטיבות, בהם נסמעה, אם סותר להגיד כך, ניסה דרסטיית על הצורך בהתחשבות בפעסדו בטקרה סהוג יהיה סבר בוועדת המינויים, ועל הצורך בהתחשבות בפעסדו של נטיט בית-הסמטטט העליון, איש לסחררו ספעולות אדמיניסטרטיביות. הצעתי אינה טחה לפגוע בטום סר סמטטטיס, ולא בסר הסמטטטיס דהיום. אני יכול להבין סדוע הוג טא לסעון את טענתו זו. אבל נדמה לי ססר הסמטטטיס צריך היה לקחת בחשבון גם את פעסדו של נטיט בית-הסמטטט העליון בוועדה אסר כזאת. אם סותר לי לתת דוגמא: אסר סר הסמטטטיס יהלך יחד עם נטיט בית-הסמטטט העליון, אני סניח כי הוג יתן לנטיט בית-הסמטטט העליון להיכנס הרטסון לחדר ולא יקדיסו. אם בוועדת המינויים יוטגים גם סר הסמטטטיס וגם נטיט בית-הסמטטט העליון, אני סובר כי לסעון כבוד הסמטטט בישראל יש להפסר לנטיט בית-הסמטטט העליון לסבת רטט בוועדה כזאת, סתפקידה הוג מינוי סופטיס בישראל.

יש להצעתי זאת גם ניסוק טהוטי. סר הסמטטטיס הוג טא-כוח הרטות הטכצעת. מנחנו טמיה להבטיח את אי-תלותם של הסופטיס, ולסס כך עלינו להבטיח בטידת האפסר גם את אי-תלותם של סמטטיס. ההצעה טהובטח זה עתה על-ידי סבר הכנסת סמירט, יש גם הרבה טן ההליכה לקרחת הדריטה הזאת. אבל אם ברטט ועדת המינויים יעסוד בכל זאת נציג הרטות הטכצעת, איין טחה יכול להתחרר טן הרטט טהתלות הסכרעת במינוי הסופטיס ובהעלאתם בדרגה היא ביו"ר ועדת המינויים, כלומר, ברטות הטכצעת. בטידה טמנחנו סעוניניט לסנוע את הרטט הזה, עלינו להפסר לנטיט בית-הסמטטט העליון לסלל את ועדת המינויים.

מעבור לניסוקו הטני של סר הסמטטטיס, לסחרר את נטיט בית-הסמטטט העליון סכל פעולה אדמיניסטרטיבית בטענה ספעסדו אינו אדמיניסטרטיבי ולא סעוד של דיין-צדק הרטסון בישראל. על עצם הגייה יכולות להיות מילוקי דעות, ולא סטפל בזאת. מולם איני סובר כי ישנו הכרח להטיל על נטיט בית-הסמטטט העליון בוועדת המינויים פעולות אדמיניסטרטיביות. בטידה טיטנו צורך בפעולות סעין סלו, יכולה וועדת המינויים לסנות את אחד סחבריה כמזכיר הוועדה. אפסר לקבוע גם בחוק כי וועדת המינויים תכחר בנטיט ובמזכיר. אבל איין צורך בזת. על פי ססכונה יכולה הוועדה ביטיבתה הרטסונה לבחור כמזכיר. אני סניח טהוג יהיה אחד הסופטיס, והוג יעשה את כל הפעולות האדמיניסטרטיביות. היו"ר יקבל את החוסר סהמזכיר ביטיבה.

אני מציע לוועדה לסקול סניית את הבעיה הרצינית הזאת, כי יעסוד ברטט ועדת המינויים. לסעון הדגש את אי-הפנייה לבעיות וגורטיס צדדיים במינוי סופטיס ובהעלאתם בדרגה, עלינו לקבוע כי יו"ר ועדת המינויים יהיה איש הרטות הסופטט ולא שליחה של הרטות הטכצעת.

אני ססכיה טיהיו סני עורכי-דין חברי הוועדה, אם כי עוד אינו בטוח אם עלינו לסלול סטת הפקולטה לסמטטיס את זכות נציגותה בוועדת המינויים. יתכן, כפי טהוסבר, כי לתקופה הקרובה איין הפקולטה עוסדת על רטה סספיקה ואפסר לוותר על נציגותה. לא מתעקט בענין זה.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק מס' 17.8.53
חוק המספטים.

ט. בגין:

אני חולק לחלוטין על התיקון שהוכנס על-ידי חבר הכנסת שפירא המורה כי בחירת שני עורכי-הדין תיעשה על-ידי מועצת הסתדרות עורכי-הדין ותהיה טעונה אישור של שר המספטים. הדבר הזה לא יתכן. אם יש בדעתכם להטיל ספק בבחירת מועצת הסתדרות עורכי-הדין, כוונתי כי תמסרו שר המספטים ימנה או יבחר את שני עורכי-הדין. כי אם לאו, מועצת הסתדרות עורכי-הדין תבחר שני נציגים ושר המספטים יסרב לפנות אותם. אני יודע שהיה תקדים של מי-הבנה בין מועצת הסתדרות עורכי-הדין ושר המספטים מסוייה, ואין מנחמו קובעים חוק לשר המספטים זה או אחר. (י. שפירא: הסתדרות עורכי-הדין מסכימה להסדר הזה בתור הסדר זמני, עד שתוקם לשכת הפרקליטים) גם קובעים כי בתופן זמני, עד להקמת לשכת הפרקליטים, תהיה הסתדרות עורכי-הדין מסמכת לבחור בשני נציגים לוועדת המינויים, יש לתת לה את הסמכות הזאת ולא להתנותה באישור שר המספטים, כי אם לאו עלולה תלות זאת להפוך למעשה למינוי על-ידי שר המספטים. למעשה הדבר יהיה כך: הסתדרות עורכי-הדין תבוא עם שר המספטים בדברים והוא יגיד להם את מי הוא סוכן למשר. למעשה יהיה המינוי הזה על-ידי שר המספטים. אני סוכן לתת את הזכות הזאת לשר רוזן. אני יודע שהוא לא קם בגד מינוי המועצה המספטית. אבל המדובר אינו בשר רוזן בלבד שר המספטים. על-כן אני סובר שיש לתת סמכות פלגה להסתדרות עורכי-הדין לשגר שני עורכי-דין לוועדת המינויים. אני מניח שהם נאמנים עלינו שיטלחו שני עורכי-דין לכובדיה שיפלאו את תפקידם במאמנות.

אני מסיג על ההכרח שרק שלושה מחברי הוועדה יחד יוכלו להגיש הצעה כזאת. אין כל פגיעה לתת את הזכות הזאת לכל אחד מחברי הוועדה. הצגת הביטוק של שתדלנות היא תפלה לחלוטין. שתדלנות יכולה להיות גם מצל שלושה חברי ועדת המינויים. או שנותנים את הזכות הזאת רק לשר המספטים ולבטיה בית-המספט העליון, או שנותנים אותה גם לכל חבר ועדת המינויים. המסיג הזה של שלושה חברי ועדת המינויים יחד אינו מחסל שום דבר רע ומינוי עושה שום דבר טוב. אם הוסכה לתת זכות זאת לחברי ועדת המינויים, יש לתת לכל חבר בה ללא מסיג. מפילג הצעה עדיין אינה החלטה. ידונו בה, יקבלו או יפסלו אותה. מה החשש? אם תקבל ההצעה לתת את הזכות הזאת לכל חבר בוועדת המינויים, לא יהיה צורך לכתוב כי זכות זו ניתנת לשר המספטים ולבטיה בית-המספט העליון, כי שניהם חבריה בוועדת המינויים.

לאחרונה אני בא להציע תיקון הרכב ועדת

המינויים סכפי שהוצע על-ידי שר שפירא, ואני מציע את ההצעה הבאה: ארבעה שופטים, שני חברי כנסת, שני עורכי-דין ושר המספטים או נציג המספטים. יחד - תשעה חברים. אני חושב שיש בהצעה זו הגיון, אם רוצים להבטיח את מי-תלות המינויים. פדוע צריכים להיות שני נציגים למספטים? שני נציגים הכנסת יהיו בלאו הכי נציגי הרוב התוסך במספטים.

אני מציע לחבריו שהציעו את הצעת חבר הכנסת שפירא ללכת צעד נוסף לקראת הכוון של מי-תלות הוועדה.

אשר לשופטים, אני מציע כי אחד מהשופטים יהיה נשיא בית-המספט העליון, ואשר ליתר השופטים מינויים מציע לקבוע מסיג. מינויים מציע לקבוע מסיג גם אם תקבל הצעתו של חבר הכנסת שפירא. אין זה צריך להיות דוקט שופט בית-המספט העליון. יקבע את הדבר הזה בית-המספט העליון, והוא יהיה מוסמך לבחור בשופטי בית-המספט העליון או בשופטים אחרים. מינויים חושב שיש כורך על-ידי החוק לסגור את הדרך בפני שופטי בית-המספט העליון לבחור לתפקיד זה גם בשופט שופטי בית-המספט החוזי.

י. שפירא:

אני מציע לסדר: מאחר שרק ההצעות נדחו ההדיון כבר היה, אני מציע שלהגב תהיינה רק הצעות והצבעות, ללא הנסקה.

י. הררי:

שאלה לחבר הכנסת שפירא: מבחינת שתדלנות מה ההבדל בין ההצעה לתת זכות הצעת פועמדים

ר.ל.

ז. ורהפטיג:

אני חוזר על הצעתי להכניס לוועדת הטיבונים
נציג הרכבות הראשית, ובאופן מבטואלי - נציג
בית-הדין הגדול לערעורים. בזאת אינני מציע להגדיל את מספר חברי ועדת
הטיבונים. אפשר להוציא מועדת הטיבונים חבר אחד של הכנסת או עורך-דין
אחר.

אני מצטרף שבהצעה שהוצעה על-ידי חבר הכנסת
ספירא הוצג דיון הפקולטה לשופטים. נדמה לי שחברותו בוועדת הטיבונים
היתה גם לטובת הפקולטה לשופטים, וצריך לחשוב גם על זאת. אבל לא
אלחח על כך.

אשר להצעתו של חבר הכנסת כגין שנישא בית-
המשפט העליון יהיה יו"ר הוועדה, נדמה לי שאין דבר זה מתאים למבנה
ולטיבונים של הטיבונים שופטים מצלנו. אין קיים מצב של הבור
הסתלם שחוליתו. לו היו טיבונים לכך שדוב השופטים בדרגות גבוהות
יתנו טבין השופטים בדרגות הנמוכות, היה בכך טעם. אבל היות ורוב
השופטים מתמנים לא טבין השופטים, אינני סובר שיש מקום לכך שנישא
בית-המשפט העליון יהיה יו"ר הוועדה.

ז. חת:

בענין נציגות עורכי-הדין בוועדת הטיבונים
היה ויכוח די חריף והיתה התנגדות גדולה
לכך שהסתדרות עורכי-הדין תמנה את עורכי-הדין. היה ויכוח גם על מספר
האנשים. ההצעה שהוצעה כאן היא על דעת ובהסכמת הסתדרות עורכי-הדין.
אני טבין שזה עדין אינו מחייב. אבל הטיבונים הזה הוא לסלוט שנים.
אנחנו מקווים שבתוך שלוש שנים אלה תקום לשכת הפרקליטים. יש להניח
סיהיה זה הטיבונים היחיד בצורה זו.

פ. רוזן:

אנחנו מעונינים מאוד כי הדיון בחוק זה
יסתיים והחוק יתקבל עוד בטובב זה של הכנסת.
לפיכך אינני רוצה להכביד על הדיון מצדי או טטעם הספסלה. סתוך כך
אני סוכן ללכת לקראת פטרות. אבל אני סוכרר להסתייג בדבר אחד, והוא
באשר לזכות האינציאטיבה בוועדת הטיבונים. הסתודלתי לשכנע את כולכם
שהצב מחייב שזכות האינציאטיבה תהיה בידי שר המשפטים או נשיא
בית-המשפט העליון. אנחנו סומעים עכסיו הצעה לפיה תהיה זכות זו
נתונה גם לסלוטה סחברי ועדת הטיבונים. אינני רוצה לעכב את ההצבעה
בענין זה, אבל אני צריך לספור לי זכות הסתייגות, ואני חייב להתייעץ
בענין זה במספלה.

אני רוצה להוסיף כי רק בצער אני סוותר על
ההצעה סאוד סחברי ועדת הטיבונים יהיה היועץ המשפטי, אבל אני צריך
להודות כי ההתנגדות להצעה הזאת היתה סגובסת גם טטעם עורכי-הדין
וגם טטעם השופטים. קיבלתי מסלחת של שופטים, ביניהם שופטים סטובים
סאוד, אשר הסבירה לי שהופעת היועץ המשפטי במשפטים יש כה כדי להביא
בסבוכה שופט, ביודעו שליועץ המשפטי ישנה השפעה על הטיבונים. השפעת
הסבוכה תתבטא, בדרך כלל, בכך שהשופט סתחת לסף ההכרה ירצה להראות
שהוא תקיף ביותר כלפי הספסלה. אינני טבין זאת, אבל אינני יכול
להתעלם לגמרי מההערות האלה, כשהן באות משופטים סטובים. אינני יכול
גם שלא להתחשב בדעות שסמעותי בוועדה הזאת וסחוצה לה. אני בדרך כלל
סעדיף הסמעות גלויות על הסמעות בסטרות. כל אחד צריך להיות בטוח
כי ליועץ המשפטי, בין אם יהיה ובין אם לא יהיה חבר בוועדת
הטיבונים, תהיה השפעה רבה על הטיבונים, סכיון סיתייעצו אתו
בענין זה. ואני גורס בדרך כלל בחיים הציונריים כי סוטב השפעה
גלויה סאשר השפעה בסרת. אבל לצערי הרב אני צריך לקבל את הפסרה
בענין זה.

ח. רובין:

אני מציע הצעה נוספת לגבי כל הרכב של ועדת
הטיבונים: שהצבעות בוועדת הטיבונים תהיינה
חסאיות. אני מציע לקבוע את הדבר הזה בחוק.

כסו-כן אני מציע שהצעה שתקבל בוועדת הטיבונים
אם מצביע בעדה רוב הסתמפיים בהצבעה.

ר.ל.

י. ספירא:
לפי הצעת ינוסח סעיף 5 בערך כך: "הסופטים
יתכנו על ידי נשיא המדינה לפי הכללת ועדת
המינויים, שתובא לפני הנשיא על-ידי שר המשפטים".

ס. בגין:
אולי שר ספירא יקבל את התיקון: "החלטה" במקום
"הסלצה".

י. ספירא:
אני מוכן לקבל "הצעה" במקום "הסלצה".

ח. רובין:
לפי הצעת צריך יהיה לנוסח סעיף נוסף האוסר
כי סופטים לתפקיד של סופטי בית-המשפט העליון
יובאו לפני כן לאיסור הכנסת בהצבעה חשאית.

הוחלט: 1. לדחות את הצעת התוספת של ח. רובין האוסרת
שהסופטים לתפקיד של סופטי בית-המשפט העליון
יובאו לאיסור הכנסת בהצבעה חשאית לפני מינויים
על-ידי נשיא המדינה.

הסתייגות לח. רובין.

2. לקבל את סעיף 5 כהצעת י. ספירא: "הסופטים
יתכנו על-ידי נשיא המדינה לפי הצעת ועדת המינויים
שתובא לפני הנשיא על-ידי שר המשפטים".

3. לדחות את הצעת חבר הכנסת ורהפטיג האוסרת כי אחד
מחברי ועדת המינויים יהיה נציג הרבנות הראשית.

הסתייגות ל. ורהפטיג.

4. לדחות את הצעתו האבנשואלית של ז. ורהפטיג האוסרת
כי אחד מחברי ועדת המינויים יהיה נציג בית-הדין
הגדול לערעורים.

הסתייגות מבנשואלית לז. ורהפטיג.

5. לדחות את הצעת ח. רובין ביחס להרכב הוועדה, האוסרת
סועדת המינויים תהיה מורכבת מ-17 חברים, כדלקמן:
נשיא בית-המשפט העליון וסופט נוסף ייקבע בית-המשפט
העליון; שני חברי מטעם; שני חברי כנסת שייבחרו
על-ידי אחד-אחד לפי גודל הסיעות; ארבעה עורכי-
דין, שבחירתם לא תהיה טעונה אישור שר המשפטים,
שני סופטי בית-המשפט המחוזי ודיקן הפקולטה למשפטים.

הסתייגות לח. רובין.

6. לדחות את הצעתו האבנשואלית של ח. רובין ביחס להרכב
הוועדה, האוסרת כי ועדת המינויים תהיה מורכבת מתשעה
חברים, כדלקמן: 4 חברי כנסת, שני סופטים, חבר
מטעם ושני עורכי-דין.

הסתייגות לח. רובין.

7. לדחות את הצעת ס. בגין ביחס להרכב ועדת המינויים,
האוסרת כי הוועדה תהיה מורכבת מתשעה חברים, כדלקמן:
ארבעה סופטים, שני חברי כנסת, שני עורכי-דין
ושר המשפטים או נציג המטעם.

הסתייגות ל. בגין.

ועדת החוקה, חוק הסטפס
17.8.53
חוק הסטפסים.

ר.ל.

8. לקבל את הצעת י. שפירא ביחס להרכב ועדת המינויים האוטרת כי ועדת המינויים תהיה פורקנת סתמעה חברים, כדלקמן: שני חברי מטעם האחד מהם יהיה שר הסטפסים; שני חברי כנסת, שלושה שופטי בית-הסטפס העליון שאחד מהם יהיה נשיא בית-הסטפס העליון, ושני עורכי-דין.

9. לדחות את הצעת ט. בגין האוטרת כי נשיא בית-הסטפס העליון יהיה יו"ר ועדת המינויים.

הסתייגות לט. בגין וח. רובין.

10. לקבל את הצעת י. שפירא האוטרת כי שר הסטפסים יהיה יו"ר ועדת המינויים.

11. לדחות את ההצעה האוטרת שהזכות להציע מועמדים תהיה נתונה לכל חבר של ועדת המינויים.

הסתייגות לט. בגין, ח. רובין, י. הררי.

12. לקבל את הצעת י. שפירא האוטרת כי הזכות להציע מועמדים תהיה נתונה לשר הסטפסים, לנשיא בית-הסטפס העליון או לכל שלושה חברי וועדה אחרים יחד.

זכות הסתייגות לשר הסטפסים.

13. לקבל את הצעת י. שפירא האוטרת כי שני חברי המטעם, שאחד מהם שר הסטפסים, יכהנו בוועדת המינויים כל עוד הם חברי מטעם וכל עוד המטעם אינה כחליפה אותם באחרים.

ח. רובין: אשר למינויים של חברי כנסת כחברי ועדת המינויים, יש לי הצעה האוטרת כי אחד מהם צריך להיות חבר מפלגה אופוזיציונית. (י. שפירא: לא תמיד מוכרחה להיות אופוזיציה). אני סוכן להוסיף: "במידה שיש אופוזיציה". באופן טכני, אם לא תתקבל הצעה זו, אני מציע שחברי הכנסת ייבחרו על-ידי הכנסת בבחירות חשאיות.

ע. אסף: האם חבר הכנסת רובין מציע בחירות חשאיות גם אם תתקבל הצעתו הראשונה, האוטרת כי אחד מחברי הכנסת ייבחרו יהיה חבר האופוזיציה?

ח. רובין: לא. הצעתי השניה היא טכניקלית.

הנחלט: 1. לקבל את הצעת י. שפירא האוטרת כי חברי הכנסת שייבחרו כחברי ועדת המינויים יכהנו בה כל עוד הם חברי כנסת, ובמקרה שהכנסת שהם חברים בה תתפור - כל עוד הכנסת שבאה אחריה לא בחרה באחרים.

2. לדחות את הצעת ח. רובין האוטרת כי אחד מחברי הכנסת שייבחרו לוועדת המינויים צריך להיות מהאופוזיציה, במידה שקיימת אופוזיציה.

3. לקבל את הצעת ח. רובין האוטרת כי חברי הכנסת שייבחרו לוועדת המינויים, ייבחרו על-ידי בבחירות חשאיות.

ועדת החוקה, חוק וסטטוט
17.3.53
חוק השופטים.

רל.

ההחלטה לבחור את חברי הכנסת לוועדת השינויים
בבחירות חשאיות סטבכת.

ד. בר-רב-האי:

פ. רוזן:
אין הדבר הזה דווקא לבחירת שופטים, בה ישנו
מספר קבוע של מועמדים, ומספר להצביע נעד או
נגד. במקרה זה יהיה מספר מועמדים, וצריך לקבוע אם ייבחר זה שיקבל
רוב או שיחולו כאן דינים הדומים לדינים החלים לגבי בחירת הנשיא.

אני מציע שהכנסת תקבל הצעה סטטוט ועדת הכנסת,
ובבחירות חשאיות היא תמסר או תדחה את הצעת

ג. אזוביה:

ועדת הכנסת.

אני מציע כי באותו מעיף הדין בקביעת סדרי
הדיון בוסיף כי ועדת הכנסת תקבע את סדרי הבחירה
של חברי הכנסת. זה שייך לתקנון.

י. ספירא:

פ. רוזן:
לאור הפצב בבית-הסטטוט העליון, דומני כי כולנו
צריכים להיות מעוניינים בכך ששני חברי הכנסת
ייבחרו עוד במושב הזה. אינני יודע אם הכנסת תגיע לכך.

אינני רואה בזה יקשה הדבר על הבחירה אם תינתן
זכות לכל חבר הכנסת להציע מועמדים, והכנסת

ס. בגין:

תבחר שנים מהם.

אז יוכל לקרות שמועמד ייבחר בעשרים קולות,
מפני שיהיה זה מספר הקולות הגדול ביותר.

פ. רוזן:

ח. רוזין:
הצעה אופרתי שהבחירות תהיינה חשאיות, ואין
צורך להוסיף לזה שום דבר. זה מוסר כי הענין
טוב לדיון מוקדם בוועדה, כמו כל ענין אחר. הוועדה מפיעה שני
מועמדים, וההצעות האחרות מופיעות כהצטייגות. ההבדל היחיד הוא בכך
שהצבעה על ההצעות הטובות לא תהיה על-ידי הרמת ידיים אלא על-ידי
הצבעה חשאית.

אפשר לסמוך בענין זה על התקנון הכללי, או
לקבוע שוועדת הכנסת תקבע את סדרי הבחירה במקרה

י. ספירא:

זה.

ח. רוזין:
אני מציע שבחליט שהי עמדתנו לגופו של ענין.
כמו-כן אני מציע שיו"ר הוועדה, בעת שיביא
את החוק לכנסת, יודיע על הסדר שנקבע בענין זה.

אני מציע שיהיה כתוב: "ייבחרו בבחירה חשאית
לפי סדר שייקבע על-ידי ועדת הכנסת".

בגור ב. אזוביה:

אני רוצה שעל כל פניה יהיה ברור כי כל המועמדים
הטובים במני ועדת הכנסת, יובאו במני מליאת

ס. בגין:

הכנסת.

ח. רוזין:
אני מסופק אם צריך להכניס דבר כזה לחוק. בשום
חוק עוד לא קבענו את סדרי-העבודה של הכנסת.
אם יש בינינו הסכמה על עצם הענין, אינני רואה את הבעיה.

ועדת החוקה, חוק השופט
17.8.53
חוק השופטים.

ר.ל.

היו"ר ב. מזנייה:

החלטת ועדת החוקה אינה מחייבת.

י. ספירא:

מפני שרטר כי הדעה הכללית היא - ולא הובעה כל התנגדות לדעה זו - שכל חברי הכנסת שיוצגו כשופטים בוועדת הכנסת, יוכלו ברשימת השופטים שיוצגו לכליאת הכנסת.

הוחלט: לקבל את הצעת י. ספירא.

ד. בר-רב-המי:

על-ידי כך נגיע לסיאורל עצום.

ה. בגין:

אין ברירה.

י. ספירא:

מפני שרטר בית-המשפט העליון, מני משיע שיתמוכו בשיטת בית-המשפט העליון ובהיעדרו סמלם מקומם, וטובי שופטי בית-המשפט העליון שייבחרו על-ידי שופטי בית-המשפט העליון, וכל אחד מהם יכהן שלוש שנים.

ט. בגין:

מאחר שהצעתו נדחתה, מני משיע תיקון להצעת י. ספירא: בשיטת בית-המשפט העליון ושני שופטים שייבחרו על-ידי בית-המשפט העליון. (כלומר, לאו דוקא שופטי בית-המשפט העליון).

הוחלט:

1. לדחות את הצעת ט. בגין המוצעת כי בציגו השופטים בוועדה יהיו בשיטת בית-המשפט העליון ושני שופטים שייבחרו על-ידי בית-המשפט העליון.

המתייגות לס. בגין.

2.

לקבל את הצעת י. ספירא המוצעת כי בשיטת בית-המשפט העליון ובהיעדרו סמלם מקומם ושני שופטי בית-המשפט העליון שייבחרו על-ידי שופטי בית-המשפט העליון, יכהנו כל אחד מהם שלוש שנים.

ס. בגין:

מפני שהצעה בדבר בחירת עורכי-הדין עד להקמת לשכת הפרקליטים, אי-אפשר להכניס לחוק מושג שאינו קיים בחוק ושאינו יודע מהו. מפני שקבוע כי הסדר זה הוא זמני לשלוש שנים. אבל לשכת הפרקליטים אינה קיימת עדיין.

מני משיע לשחוק את היסוד שר המשפטים לגבי עורכי-הדין, וכן את לשכת הפרקליטים.

י. ספירא:

מני מוכן לשנות את הצעתי ולהצטרף אל יתורגון מקצוע עריכת הדין במקום על-ידי חוק בתורת לשכת הפרקליטים, ייבחרו שני עורכי דין על-ידי לשכת הפרקליטים ובחירתם לא תהא מעונה איסור שר המשפטים.

ח. רובין:

לסעיף הזה היה טעם לו היה מונע חקיקה בוטפת. אבל מפני שצטרף לחוק חוק בענין זה. לכן, מה שעושה הצעת חבר הכנסת ספירא היא הגשמת פרוגרמה, הגדרה, הגשמה. אין מכוונתיה דבר כזה לחוק. זוהי חקיקה רעה. מני מבין שרובאים להודיע על כך טעל כעת הכנסת, אבל הרי אמר לעשות זאת על-ידי הודעה טענה יו"ר הוועדה או מפילו על-ידי החלטה של הכנסת. מני מזהיר מקלקול כל שיטת החקיקה שלנו.

ר.ל.

ח. כהן:

בכל הנוגע לאסטיקה של החקיקה, אני מצטרף לדעתם של חברי הכנסת בגין ורובין בכל לב.

י. ספירא:

גם אני מצטרף לכך בכל הנוגע לאסטיקה, אבל אני עומד על הצעתי. אם הכנסת תחוקק חוק בו תאשר כי מקצוע עריכת-דין נוכר בתור מרגון, בתור איסיות מספסית, גם אם חוק זה לא יגע בחוק הסופטים, זה איפסו פקטו ישנה את החוק הזה. אני מסתיר בהצעה זו פתח לכך שעל-ידי הקמת לשכת הפרקליטים ישתנה הדבר הזה, סבלי שבאותו חוק יגעו בשאלה זו.

ח. רובין:

לשכת הפרקליטים לא הופיעה כלל בחוק הזה. זה נושא חדש, ואינני חושב שאפשר להציע זאת.

י. ספירא:

הנושא איננו עם תוקם או לא תוקם לשכת הפרקליטים. הנושא הוא כיצד בוחרים את חברי ועדת המינויים, והוא נושא יסן.

הוחלט: 1. לדחות את ההצעה האנוכרת כי בחירת נציגי עורכי-הדין לא תהיה טעונה אישור סר הספסטים.

הסתייגות לפ. בגין וח. רובין.

2. לקבל את הצעת י. ספירא ביחס לאופן בחירת עורכי הדין לוועדת המינויים, האנוכרת: "אני עורכי-דין העוסקים במקצועם ייבחרו על-ידי מועצת הסתדרות עורכי-הדין באישור סר הספסטים לתקופה של שלוש שנים".

ח. רובין:

אני מבקש להעביר לוועדת הכנסת את השאלה אם אפשר להכניס לחוק הזה את התוספת בענין לשכת הפרקליטים.

הפרקליטים.

אני מציע לפחות את התוספת בענין לשכת הפרקליטים.

ס. בגין:

הוחלט: 1. לקבל את הצעת י. ספירא האנוכרת כי "אם יתארגן מקצוע עריכת-הדין בארץ על-ידי חוק בתורת לשכת פרקליטים, ייבחרו שני עורכי-הדין על-ידי לשכת הפרקליטים ובחירתם לא תהא טעונה אישור סר הספסטים".

הסתייגות לפ. בגין וח. רובין: לפחות את התוספת הזאת.

2. לקבל את סעיף 6(ב) כפי שהוצע.

3. לקבל את סעיף 7(א) כפי שהוצע.

4. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף 7(ג) "הצעה" במקום "הטלצה".

5. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף 7(ג) "רוב חברי הוועדה המסתתפים בהצבעה" במקום "רוב חברי הוועדה".

6. לדחות את הצעת ח. רובין האנוכרת שבסעיף 7(ג) יהיה כתוב: "על דעת כל חברי הוועדה".

הסתייגות לח. רובין.

ר.ל.

7. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף 7(ג): "על דעת שלטה רבעם מחברי הוועדה".

אני מציע שההצבעה בתוך ועדת הטיבו יישם תהיה חשאית.

ח. רובין:

ההצעה הזאת היא עורבא פרוך. אנחנו סעובינימם שבתוך הוועדה תהיה לא רק הצבעה אלא גם דיון והנמקה.

י. ספירא:

1. הוחלט: לדחות את הצעת ח. רובין האומרת כי ההצבעה בוועדת הטיבו יישם תהיה חשאית.

הסתייגות לח. רובין.

2. לקבל את סעיף 7(ד) האומר כי סדרי-הדיון ייקבעו על-ידי הוועדה, ללא שינוי.

י. ספירא:

אני מציע לעשות רוויזיה של החלטתנו בסעיף 21(ב)(1), בענין הטיפוט המסמעי. אני מציע כי נשיא בית-המספט העליון יקבע את בית-הדין יהיה מורכב מסלושה או מחמישה חברי בית-דין. בית-הדין ייבחר לכל מקרה ומקרה, ומספר חבריו ייקבע על-ידי נשיא בית-המספט העליון. בכל מקרה תיעשה הבחירה על-ידי חבר הסופטים של בית-המספט העליון. במקרה שבית-הדין יהיה מורכב מחמישה חברים, יהיו שלוש מהם סופטי בית-המספט העליון; במקרה שהוא יהיה מורכב מסלושה חברים, יהיו שניים מהם סופטי בית-המספט העליון.

1. הוחלט: לקבל את הצעת י. ספירא לעשות רוויזיה של ההחלטה בסעיף 21(ב).

2. לקבל את הצעת י. ספירא ביחס להרכב בית-הדין המסמעי, האומרת כי נשיא בית-המספט העליון יקבע לכל מקרה ומקרה את בית-הדין יורכב מחמישה או מסלושה חברי בית-דין; בכל מקרה הבחירה תיעשה על-ידי חבר סופטי בית-המספט העליון. במקרה שבית-הדין יהיה מורכב מחמישה חברים, יהיו שלוש מהם סופטי בית-המספט העליון; במקרה שהוא יהיה מורכב מסלושה חברים, יהיו שניים מהם סופטי בית-המספט העליון.

הסתייגותם של ח. רובין וס. בנין לכל הסעיף - בעינה עומדת.

י. ספירא:

אני מציע תיקונים קלי-ערך נוספים. אני מציע לתקן את סעיף 24 כך: מאחר שהחלטנו על הקמת בית-דין לכל מקרה ומקרה, אני מציע שבסעיפים קטנים (א) ו-(ב) במקום אב בית-הדין יבוא נשיא בית-המספט העליון.

ח. רובין:

אני מציע שקודם יסמעו את הסופט. אינני מעלה על הדעת שיסעו אחרת, אבל הדבר צריך להיות כתוב בחוק.

י. ספירא:

דבר זה אינו בא בחשבון ביחס לסעיף-קטן (ב).

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק הסמט
17.8.53
חוק הסופטים.

ט. בגין: לדעתי הסלה "רשמי" פותרת את הבעיה.

אני מציע בסעיף-קטן (ב) לחוק את המלים "על-מי בקשת טר הסופטים".

י. ספירא: אני מציע להצעה זו.

הוחלט: 1. שלא לקבל את הצעת ח. רובין האושרת סצריך
יהיה קודם לכן לסמוע את הסופט.

הסתייגות לח. רובין.

2. לקבל את הצעת י. ספירא מתיקונו של ט. בגין,
האושרת: כי בסוף סעיף-קטן (א) ו-(ב) תבוא
הוראה לפיה אם הוגשה על שופט קובלנה לפי פרק
זה או תביעה פלילית, רשמי נשיא בית-הסמט העליון
להטעות את השופט לתקופה שימצא לנכון.

י. ספירא: אני מציע להוסיף בסוף סעיף האומר כי החוק
הזה יקבל תוקף מיום קבלתו בכנסת ולא מיום
פירסומו. פירוש הדבר יהיה שמיד אחרי קבלתו של החוק אפשר יהיה להקים
את ועדת הפיננסיים.

ח. רובין: אני מתנגד לזה. אין בכך צורך מעשי. העיכוב
יכול להיות בחטיטה-ששה ימים.

י. ספירא: אם נקבל את התיקון הזה, נוכל ביום כ' לקבל
את החוק וביום ד' כבר לבחור את חברי ועדת
הפיננסיים מטעם הכנסת.

הוחלט: לקבל את הצעת י. ספירא האושרת כי תקפו
של החוק יהיה מיום קבלתו בכנסת.

הסתייגות לח. רובין.

י. ספירא: בסעיף 23, הנוגע לסקנות בית-הדין הטמעתמי,
אני מתנגד לאפשרות שהצונט שיוטל יהיה מחיקת
ותק. אני מבקש להכניס הסתייגות בענין זה.

הסתייגות לי. ספירא: בסעיף 23 לחוק את האפשרות
של מחיקת ותק כעונש שיוטל על-ידי בית-דין טמעתמי.

ט. בגין: אני מציע לקרוא לחוק לא "חוק הסופטים"
אלא "חוק כהונת שופטים". אין זה נאה לחוקק
חוקים שיצטרפו אליהם גורמים מעין פרסונאליים. צריך לחוקק לפי מהות
הדברים. אין אנוחנו מחוקקים חוק בטביל שופטים ולא בטביל כהונתם.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק וטפס
17.8.53
חוק הסופטים.

י. ספירא:
אני מתנגד להצעתו של חבר הכנסת בגין.
אני מציע שנבחר זאת בינינו.

הנחלט: שלא לקבל את הצעת ס. בגין לקרוא לחוק
"חוק כהונת הסופטים".

זכות הסתייגות לס. בגין.

ה'ו"ר ב. אזניה:
יסנן עוד שתי הצעות לסר הסופטים.

א. ירון:
בסעיף הדן בהעברת סופט טקום לטקום נטקו
הפלים "שהיתה פחייבת העברת טקום טגוריו".
סר הסופטים מנקט להכניס לפחות את הפלים "דרך קבע", כדי שדבר זה
לא יחול על מקרים שבקשים שסופט לעבור לטקו טבוע לטקום אחר.

ט. בגין:
זה פחייב דיון.

א. ירון:
אם כך, אני מבקש לרסום הסתייגות לסר
הסופטים.

הסתייגות לסר הסופטים: בסעיף 20 להוסיף את הפלים
"דרך קבע".

א. ירון:
הנקודה השניה סר הסופטים ביקס לעוררה
שנית היא השאלה האם באמת נחוץ סטפס
פלילי נגד סופט יובא בכל המקרים לפני בית-המספט המחוזי בהרכב של
טלוסה סופטיה, או שטא ספיק הטייג שהיועץ הספטי יצטרך להגיס
את הקובלנה, וטלבד זאת יהיה דין סופט כדין כל אדם אחר. סר הסופטים
ביקס לטקול את הדבר שנית.

י. ספירא:
יס לזה הצדקה.

ח. כהן:
אין כדאי להתחיל בדיון בשאלה זו. סר הסופטים
ירסום לו הסתייגות, אם אין הוועדה רוצה
לקבל את ההצעה הזאת.

ח. רובין:
אני תוסך בהצעת סר הסופטים.

הסתייגות לסר הסופטים בשאלת הגטת ספס פלילי
נגד סופט; להסתפק בטייג שהקובלנה תוגס על-ידי
היועץ הספטי ולא לקבוע כי בכל המקרים יובא
הדבר בפני בית-המספט המחוזי.